

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 19 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
(L89).**

Spørgsmål nr. 19:

Det fremgår at lovforslaget, at målgruppen for den særlige indsats over for personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp er alle kontanthjælpsmodtagere, der ikke har modtaget et aktivt tilbud inden for de seneste 12 måneder, og at kommunerne modtager tilskud i forhold til deres andel af denne målgruppe. En stor del af målgruppen har allerede i dag ret og pligt til gentagen aktivering. Hvordan vil ministeren sikre, at tilskudsmodellen ikke bliver en form for omvendt resultatløns, der belønner de kommuner, der ikke har levet op til lovens krav om gentagende aktivering?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Kommunernes samlede kompensation til udgifter til aktive tilbud er beregnet med udgangspunkt i den gruppe af kontant- og starthjælpsmodtagere, som kommuner i dag ikke har pligt til at give gentagne tilbud, dvs. personer over 30 år og med andre problemer end ledighed.

Derved er den samlede kompensation til kommunerne beregnet med udgangspunkt i merudgifter til aktivering for den gruppe af kontant- og starthjælpsmodtagere, der ikke i dag er omfattet af ret og pligt til gentagen aktivering. Samlet set bliver kommunerne altså ikke belønnet for ikke at leve op til lovens krav.

Midlerne fordeles forholdsmæssigt til kommunerne ud fra deres andel af hele målgruppen – dvs. både over og under 30-årige og uanset om de har problemer ud over ledighed eller ej. De kommuner, der har flest i målgruppen, får den største andel af midlerne.

fordelingsprincippet mellem kommunerne er valgt, fordi det sikrer, at pengene går til de kommuner, der har behovet. Det skaber de bedste betingelser for at få løst opgaven: at få personer, der i lang tid har modtaget offentlig forsørgelse, i beskæftigelse.